

RAFA GIL

L'esquerra mou fitxa

El pacte de progrés signat pel Bloc, PSOE i EUPV ha estat l'única nota de color, passades les eleccions. El mutisme del president Zaplana i la majoria absoluta del PP en les Corts han fet de la política municipal el veritable centre d'atracció informativa al País Valencià.

Imatge de la firma del pacte de progrés. D'esquerra a dreta, David Hammerstein, d'Els Verds; Juana Serna, presidenta de la gestora del PSPV; Joan Ribó, coordinador d'EU, i Pere Mayor, portaveu del Bloc Nacionalista.

La contundent victòria del president Eduardo Zaplana (PP) en les passades eleccions ha privat de tot l'encant la constitució de la cinquena legislatura de les Corts Valencianes. Tot està cantat i només falta esperar resultats el dia 9 de juliol, quan s'òbriga el nou període de sessions. Zaplana renovarà el seu lloc de treball, elegirà sense cap problema els seus consellers i no li caldrà cap "pacte del pollastre" per assegurar-se la governabilitat del País Valencià. A més, tindrà enfront una oposició en franca minoria que ni tan sols li podrà tombar una misèra disposició legislativa. Així, la còmoda

victòria del PP, i també el silenci fins ara intrigant del seu president, ha desplaçat el centre d'atenció política a la vida municipal, on les forces d'esquerres han decidit moure fitxa per tal de no perdre posicions davant de l'hegemonia popular.

En aquest sentit, el passat dilluns 28 de juny, el Bloc-Els Verds, Esquerra Unida i el PSOE van signar un pacte conjunt per propiciar acords de progrés en els municipis valencians que han de restar força al Partit Popular. Aquest pacte de progrés no inclou cap acord concret en cap poble, ni tan sols vincula els càrrecs electes de les for-

macions signants. Tanmateix, i tot i les fortes discrepàncies entre els partits concurrents, s'ha volgut crear un esperit il·lusionant de col·laboració entre el conjunt de l'esquerra, que no va existir fa quatre anys, i que ara ha d'arrabassar el major nombre possible d'alcaldies al PP.

El PP ha guanyat per majoria absoluta a Alacant, València i Castelló de la Plana, i s'ha assegurat també que regirà els destins de les tres corporacions provincials. La quantiosa quota municipal de la formació conservadora és ara com ara incontestable. Però hi ha una cinquantena llarga de municipis que, segons els pactes postelectorals, poden caure en mans de l'esquerra o dels populars. Aquest pacte, considerat pels signants com un "fet històric" al País Valencià, ha volgut assegurar que els municipis on balle l'alcaldia estaran comandats per persones de tarannà progressista. És el cas de Castelló de la Ribera, de Quatretonda, de Muro d'Alcoi, de Sueca, de Gandia o també d'Ontinyent; localitats on moltes vegades calen pactes a tres bandes per tal que la llista més votada, la del Partit Popular, no aconsegueca l'alcaldia per una majoria relativa.

Després que les urnes li donaren estrepitosament l'esquena, Esquerra Unida veurà reduït el seu poder municipal a la meitat. Joan Ribó, el coordinador d'aquesta formació, va proposar un pacte amb la resta de forces progressistes a fi que els seus regidors pogueren tenir, en molts llocs, un paper de major responsabilitat que la de ser senzillament oposició. L'estratègia d'enfrontament amb el PSOE havia fracassat i Esquerra Unida passava dels tres-cents regidors llargs als 170 actuals. Li calia una eixida ràpida i brillant per tal de no perdre influència en la vida política. EU fins i tot, estava disposada a formar governs amb el PSOE allà on aquests ja disposaven de majoria absoluta. En tot cas, Esquerra Unida va vincular qualsevol pacte amb el PSOE i el Bloc a un breu acord programàtic que hauria de ser, almenys, la base per desallotjar la dreta del poder

i que podria estendre's també a nivell autonòmic.

Ribó va tenir una resposta immediata del PSOE i després del Bloc, qui va retardar uns dies la signatura per tal que la seua militància aprovara un pacte d'aquest calat. De seguida, van quedar ben clares les regles de la negociació: hi hauria pacte, però serien els col·lectius locals els que haurien de decidir finalment l'abast de l'acord perquè, segons Pere Mayor, portaveu nacional del Bloc, "són molts anys de gestió en els ajuntament i hi ha desavinences personals que són insalvables per culpa d'actituds autoritàries o senzillament de menyspreu polític". Amb tot, els pactes haurien d'estar enllestits abans de dissabte, 3 de juliol, que és la data límit per constituir els ajuntaments.

Fet i fet, l'esperit del pacte i les bases estaven establertes. Però calia, ara sí, baixar al terreny de la concreció per veure finalment quin era el veritable resultat. I és aquí, en el dia a dia, on s'han donat el major nombre de "desacords". (EL TEMPS tanca aquesta edició quan encara no s'han elegit els alcaldes.) El cas paradigmàtic ha estat el de Muro d'Alcoi, on el Bloc Nacionalista ha estat la força d'esquerres més votada i on el PSOE fins el darrer moment ha amenaçat de donar l'alcaldia al Partit Popular per tal d'evitar que el candidat nacionalista, Rafael Climent, accedís a l'alcaldia. Igualment ha succeït als Poblets, a la Marina Alta, on el PSOE ofería l'alcaldia al PP a canvi que l'actual alcalde del Bloc, Salvador Sendra, no repetira mandat. També s'han trobat desacords en pobles com Mislata, on la llista d'Esquerra Unida havia mantingut converses amb el PP, o a Bunyol, on el col·lectiu d'Esquerra Unida no estava pas disposat a donar suport al candidat socialista Andrés Perelló, alhora portaveu de la gestora socialista. També a Gandia s'ha comentat la possibilitat que el candidat popular, Fernando Mut, fóra votat pels representants del BNV. El fet, però, és que el Bloc ha condicionat l'alcaldia de Gandia a un pacte global amb els socialistes en la mancomunitat.

ARXIU / RAFA GIL

Siga com siga, l'acord solament és un seguit de propostes que en cap cas obliguen cap partit a signar en una determinada direcció. I aquest fet, solament aquesta discrecionalitat, ha possibilitat una jugada com aquesta, que ha unit tots els partits d'esquerra i han deixat aparcades les baralles històriques, un fet insòlit en els vint anys de democràcia. Uns partits que en la campanya electoral s'han adreçat

les més àcides crítiques i acusacions, com és el cas de les insinuacions constants que militants significats del PSOE i d'EU han fet sobre el finançament electoral del Bloc, o les repetides al·lusions de Mayor a les dificultats que hi hauria després del 13-J per signar un acord com el que ja està signat.

D'altra banda, el PP ha confiat, tot i les males relacions, d'obtenir el suport dels regionalistes d'Unió

El president Zaplana (a l'esquerra) ha considerat que el pacte de progrés municipal castigarà el Bloc "perquè perd el seu àmbit d'independència i de llibertat". A la dreta, Héctor Villalba, d'Unió Valenciana.

Els punts d'un 'acord històric'

Aquest acord signat per les forces de progrés ha estat treballat sobre la base de quatre punts programàtics comuns a tots els partits. El primer apartat, que fa referència a solidaritat i serveis públics, recull diversos compromisos com dedicar el 0,7% del pressupost a països en vies de desenvolupament, normalitzar l'ús del valencià i també facilitar l'escolarització pública i gratuïta de zero a tres anys. L'apartat de desenvolupament sostenible i ocupació local ha inclòs la creació de plans d'ocupació local i d'agències de desenvolupament, per a les quals els ajuntaments hauran de destinar un 5% del pressupost municipal. També es demana la reducció de la jornada laboral a 35 hores i l'eliminació de les hores extres en els consistoris i empreses públiques.

L'apartat de promoció i millora del medi també és un eix destacat de l'acord i destaca, sobretot, la integració de les polítiques ambientals amb les econòmiques i socials, tot respectant la Carta d'Aalborg. A més a més, fa una defensa decidida de les zones humides i de l'horta de València. Amb tot, els socialistes es van negar a introduir una referència específica al problema del tercer cinturó de l'Horta perquè segons ells comportava massa maldecaps. Finalment, en l'apartat de participació ciutadana, l'acord explicita que es crearà un fons de compensació municipal, a més a més de potenciar les mancomunitats i rebutjar qualsevol intent de privatització encoberta de serveis bàsics municipals. **S. G.**

28 Premis Octubre

Premi d'assaig

JOAN FUSTER

JURAT: Xavier Bru de Sala, Daniel Giralt-Miracle, Carles Hac Mor, Joan F. Mira, Xavier Rubert de Ventós.

Premi dotat amb 1.000.000 pessetes

Premi de narrativa

ANDRÒMINA

JURAT: Dolors Oller, Josep Piera, Ponç Puigdevail, Francesc Sellés, Màrius Serra.

Premi dotat amb 2.000.000 pessetes

Premi de poesia

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

JURAT: Vicenç Altaió, Francesc Calafat, David Castillo, Narcís Comadira, Francesc Parcerisas.

Premi dotat amb 500.000 pessetes

Les obres aspirants a qualsevol d'aquests premis hauran de ser presentades en l'Editorial Tres i Quatre (C/ Pérez Bayer, 11. 46002 València) abans del 15 de setembre de 1999.

34

Valenciana en una vintena llarga de municipis, on els calen els pocs vots de la formació regionalista. Hèctor Villalba, encara president de les Corts i líder regionalista, però, no ha vist amb bons ulls la campanya d'atac permanent que el PP havia activat en els darrers sis mesos i ha demanat que analitzen la situació poble per poble i que si es donara la situació, que pacten amb els partits d'esquerra, tot menys donar l'alcaldia al PP. El partit de Zaplana no ha dubtat a oferir bones prebendes als regidors electes del partit regionalista per assegurar-se vint alcaldies i barrar el pas a les forces d'esquerra. Així ho ha afirmat l'alcaldede regionalista d'Alzira, Alfredo Garés, qui ha denunciat les pressions del PP i de la candidata de la capital de la Ribera, Elena Bastidas, per aconseguir la investidura per majoria absoluta.

La posició de debilitat manifestada d'Hèctor Villalba i del seu partit, i també la del seu electorat, no és la millor garantia per forçar el PP, que aprofitaria qualsevol suport dels regionalistes a les forces d'esquerra com una arma més per fagocitar per complet el partit que va marcar la política valenciana en els primers anys noranta. Una formació que està ara partida en dos blocs antagònics, un d'encapçalat pel mateix Villalba, i l'altre pel diputat estatal José María Chiquillo i que es disputaran el control i el futur d'Unió Valenciana en l'assemblea que se celebrarà el proper 19 de setembre. El Partit Popular també s'ha beneficiat en molts casos de les llistes independents, com és el cas de Dénia on forçaran el partit Gent de Dénia perquè és done la majoria suficient per governar en la capital de la Marina. Siga com siga, el pacte de progrés signat per les esquerres ha estat l'única maniobra política per frenar l'àmplia hegemonia municipal del PP, un pacte que almenys ha estat un vincle de contacte entre partits que en els darrers anys no han viscut bones relacions.

Salvador Giménez